

ČUDO LJUBAVI

To mi je to najteže, Gospodine.

Da te prihvatim i da vjerujem u tebe.

Da se ne sablaznim što me ti ljubiš, pa makar ja griješio i bio uvijek

nekako izgubljen. No ja sam izgubljen u ovom svijetu, a ti me nalaziš.

To je čudo.

Čudo da ne odustaješ od mene kad već odustajem sam od sebe.

I tu mi nedostaje vjere. Vjere da vidim tebe u bratu pored sebe.

U onome što naizgled jest nešto uobičajeno.

Teško mi je kad spoznam da nemam vjere, da sam prazan.

Prazan zbog nevjere. Nevjere u to da sve što postoji jest tvoje djelo.

Dotakni me, nemoj me ostaviti.

Istina, znam da će me sve to odvesti daleko od onoga što poznajem.

Ta i tebe su tvoji prijatelji odbacili i pitali kako možeš činiti takva djela.

Želim biti tvoj. To je jedina istina koju poznajem. I to će me voditi kroz tamu vjere.

Tamu koja postaje svjetlo kada ti zamijeniš tamu. Ona me čisti i sprema za tebe.

Ozdravi me od nevjere. Podigni me. I bit ću tvoj.

Želim u drugome vidjeti tebe, no potrebna mi je pomoć.

Ozdravi me da mogu biti tvoj, da te ne odbacim!

I hvala ti na tome. Znam da ćeš to učiniti. Ne zato što te molim,

nego zato što vjerujem da ti to možeš i želiš.

To je čudo, čudo ljubavi.

Hvala ti, Isuse!

Mario Ivan Kralj, OCD